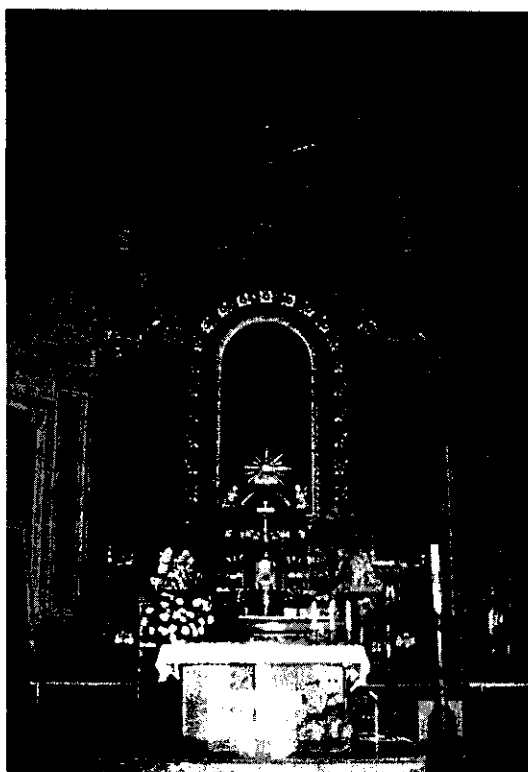

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

ÜZENET

Véget ért már a Húsvéti Időszak. Szentháromság vasárnapja, Úrnapja és Jézus Szíve ünnepe ugyan még ébren tartják és hitünk sajátos titkaira irányítják figyelmünket, de a hétköznapiak meghozták már a zöld színt. Mondhatnánk: nem baj, hiszen reményből élünk! Igaz, pontosan ez a remény az, amely arra készlet, hogy Mennybemenetel ünnepének elmúltával mégis visszatekintsek templomunk búcsúnapijára. Amikor belelapozgattam „A szekszárdi plébánia története” könyvecskébe, éppen arra a lapra találtam, ahol leíratott, hogy templomunk alapkövének letétele 1802. május 27-én, Urunk Mennybemenetele ünnepén történt. Az idei esztendőben is május 27-ére esett ez az ünnep. Az üzenet egyszerű és érthető, egyúttal szívet is melengető: egy esztendő múltával éppen 200. évfordulója lesz templomunk alapkövetételének. A templom külső falába épített márványtáblán az olvasható, hogy az építkezés 1802-1805-ig tartott. Jó lenne méltóképpen megünnepelni ezt a neves évfordulót. Talán nem is csak egyetlen napot kellene kiemelnünk, hanem ahogy a templom építése egy folyamat volt, mi építkezhetnénk 2002 és 2005 között. A kőből épült Isten Háza nagyjából rendben van, szeretnénk még javítani, bővíteni, szépíteni. De építsünk még inkább lelki templomot! Tarthatnánk nemcsak három esti szentbeszédéből álló triduumot, hanem Misso-t is, amely egész napos lelki eledellel gazdagítana bennünket több napon át, megmozgathatná az egész egyházközséget. Már több éve érik a gondolat, hogy egyházközségi képviselőtestületünk teljes egészében részt vegyen egy reggeltől estig tartó lelki napon. Az idei esztendő a próbája annak, össze tudunk-e hozni

egy Egyházközségi Napot, ahol jelen van a hívek apraja-nagyja. Eddig csak az ifjúság ment el évről-évre nyári táborokba. Miért ne rendezhetnénk egy Nagytábort az egész egyházközségnek? Ezeket a felvetéseket csak ébresztőnek szántam. Gondolkodjunk és cselekedjünk együtt, hogy a jubileumi esztendők ne múljanak el nyomtalanul. Ötleinket, kívánságainkat mondjuk el képviselőtestületi tagoknak, hogy aztán azokat egy-egy közös találkozáson, gyűlésen összegezhessük. Van még egy esztendő az alapkövetételének 200. évfordulójáig. Messze van? Talán nagyon is közel! Jó munkát, örömteli tervezgetést!

Béla atya

HIMNUSZ URUNK MENNYBEMENETELÉRE

Ki szállva száll a csúcsokig,
dombokon át emelkedik,
mennyaasszonyát
hívja a hegy felett:
„Kelj fel, nővér,
kövess már engemet!”

Eléri atyja csarnokát
hol örökölt trónjára hág,
onnan kiált:
„Siess, szerelmesem!
Atyám jobbán
fogsz ülni énvelem.

Téged egész országa már,
népe és birodalma vár.
Atyám maga,
s égi Atyám körül
szent udvara:
jöttödnek mind örül.
S amik Király jegyesét
illik hogy ékesítenék,
aranyba szőtt
ruhát, mennyei
gyöngyös bíort
fogsz ottan öltetni.”

Krisztusnak dicsőség legyen,
ki jár a csillagos egen
s az Atya és
a Szentlélek vele:
mennye és pokol
háromege istene!

Pierre Abélard

A soha ki nem olvó tűz Taizé

A keddi csoportban időről időre közösen határozzuk meg, milyen témával foglalkozunk az elkövetkezendő időkben. Tavaly nyár végén úgy gondoltuk, végig vehetnénk a szerzetesrendeket. Minden alkalommal más készül fel egy-egy rendből, és azt bemutatja kis közösségünk tagjainak. Miután a nagyobb, ismertebb rendekkel megismerkedtünk, előkerült néhány olyan is, amiről eddig nagyon keveset tudtunk. Jómagam a Taizéi Közösséget választottam. Persze ki ne hallott volna még Taizéről, de készülődésem során nagyon sok érdekes és számomra építő ismerettel találkoztam és gazdagodtam.

A Taizéi Közösség alapítója, Roger testvér, 1915-ben született Svájcban. Édesapja református lelkész volt. Roger kilencedik gyermek volt a családban, ő volt a család Benjaminja. Édesanyjuk kizárólag a gyermeknevelésnek élt, így nagyon boldogan, ideális környezetben nőtt fel. 13 évesen „kosztos diáknak” kerül egy katolikus családhoz, ahol egy özvegyasszonyt segít a gyermeknevelésben, miközben középiskolai tanulmányait végzi. A középiskola után irodalommal szeretne foglalkozni, de édesapja kívánságára beiratkozik a teológiára, bár semmi kedve hozzá. Egyik nővére halálos beteg lesz és Roger évek óta először imádkozik szívből. Nővére meggyógyul, amit ő csodaként él meg; örömmel folytatja, és végzi el a teológiát. Református lelkész lesz. Helyét keresi, mikor felhívják figyelmét Taizére, egy elhagyatott kis falucskára. 1940. augusztus 20-án költözik be egy öreg házba. Nyomban gazdálkodni kezd, és berendez magának egy kis kápolnát is. A második világháború elején Taizé mindössze pár kilométerre van a demarkációs vonaltól és Roger testvér szökevényeket és menekülteket bújtat. A teljes megszállás után is segíti a menekülőket. Csaknem a Gestapo kezére kerül, de sikerül Svájcba menekülnie. Csak a felszabadulás után tér vissza Taizébe, de már nem egyedül, három társával együtt támogatják az árván maradt gyermekeket, a hadifoglyokat és minden rászorulót. Hamarosan újabb testvérek csatlakoznak hozzájuk. Kezdetben különböző protestáns felekezetekből, később katolikusok,

ortodoxok, anglikánok is. Így lesz a Taizéi Közösség ökumenikussá. Tagjai örök fogadalmat tesznek a nőtlenésre és a teljes vagyoni közösségre. Mindenükről lemondanak, teljes egyszerűségben élnek, nem fogadnak el támogatást, adományt. Saját munkájukból látják el magukat, és támogatnak másokat is. A testvérek kisebb ideiglenes közösségekben élnek szerte a világon, a legszegényebb vidékeken. Afrikában, Ázsiában, Dél-Amerikában éppúgy élnek szegények, mint Észak-Amerika gettóiban. A testvérek velük élnek együtt, teljes sorsközösséget vállalva.

Taizébe az 50-es évektől kezdve egyre többen látogatnak el pár napra, hogy együtt imádkozzanak a testvérekkel. Hamarosan kicsinek bizonyul Taizé temploma. Német segítséggel épül fel a Kiengesztelődés temploma, 1962-ben. Ezt a templomot 1990 és 1991-ben felújították, kibővítették. Ma már egész évben tartanak itt egyhetes találkozókat. Vannak hetek, amikor 30-40 ezer ember van együtt a taizéi dombon. Többnyire fiatalok, de szép számmal fordulnak meg felnőttek is.

A Taizéi Közösség kezdeményezésére indult útjára a „bizalom zarándokútja a földön”. Ez a zarándoklat nem szerveződik szorosán a Közösség köré. Arra hívja tagjait, hogy legyenek a béke és a kiengesztelődés követői egyházközségükben, falujukban, városukban. A zarándokok időről időre összegyűlnek kisebb közösségekben, hogy együtt énekeljenek, imádkozzanak, beszélgessenek. Mí péntekenként délután öt óra körül gyűlünk egybe a plébánia kápolnájában. Ezeket a taizéi imaórákat az imádságok, a rövid, sokszor ismételt énekek alatt a lélek megpihen, kitarulkodik és alkalmassá lesz arra, hogy Jézus megérintsen minket. És Ő nem vonakodik együtt lenni velünk, jelenlétét mindannyiszor érezzük.

A zarándoklat tagjai évről évre, mindig év végén egybegyűlnek Európa valamely nagyvárosában. Ilyenkor sok ezer fiatal imádkozik együtt. Roger testvér ezen alkalomra mindig nyílt levelet ír a fiataloknak, melyet hatvan nyelvre fordítanak le. Ez a levél a következő év kisebb találkozóin szolgál a beszélgetések alapjául. Az idei Európai Találkozó Budapesten lesz december 28-tól január 1-ig.

Szeretettel hívunk mindenkit – nemcsak a fiatalokat – pénteki taizéi imaóráinkra. Legyünk minél többen a béke és a kiengesztelődés követői!

Petrits Szilveszter

MÁJUS

Ó, kerti fáknak szüzi tisztasága,
Menyasszonyfővel bódító Tavasz!
Hányszor díszít a remény olajága.
S halálba hervadsz néhány hét alatt.

Ó mennyi-mennyi szirmod szertehullik,
Mint lányálom egy életút felén.
Ha a szeretet gyűlöletbe fülk,
Hited elloban, mint a gyertyafény.

Az ékesség nem életed értéke,
Vissza ne nézz, ha delelőre hágsz!
Legyen az erkölcs jellemed mértéke!
Gyümölcsceiről ítélik a fát.

Örülj a Lélek hét ajándékának,
Amit az Isten bőven osztogat.
A jótetteket vesd oda a mának,
S csak aztán remélj szebb holnapokat.

Farkas Eleonóra

Kirándult az ifjúság

Kihasználva a szabadnapot, április 30-án kirándulni indult az ifjúság. A csapat az Újvárosi templomban bemutatott szentmise után a buszmegállóból indult Norbert atya vezetésével.

Mecseknádasdtól az út az erdőn keresztül gyalogosan folytatódott. Ófalun egy kis pihenő és közös reggeli után egy óriási focimeccs részeseivé váltunk. Az igen izgalmas és szoros meccs után kifújtuk magunkat és tovább indultunk. A térképet és a turistajelzéseket követve eredeti tervünket módosítottuk, és másfelé vettük az irányt. A zsbriki lakosság segítségével sikerült rábukkannunk egy irányjelző táblára, melyből megtudtuk, hogy Mőcsény 4, Moszkva több, mint 1500, London pedig 2100 km-re található. Egnapos gyalogtúra lévén Mőcsényt választottuk. Küzdöttünk hegygyel, völgygel, fákkal, bokrokkal. Kicsit hasonlítottunk Mózes és a kiválasztott nép pusztában való vándorlásához, annyi különbséggel, hogy nekünk meg kellett kerülnünk a közeli tavat. Ám ezen kitérő után nagyon vidáman és a következő kirándulást várva tértünk haza.

Szikla Klári

Az ezer tó vidékén jártam

Amikor érettségi után nem vettem fel a főiskolára, ahova jelentkeztem, nagyon elkeseredtem. Nem tudtam tovább menni, így ott maradtam régi iskolám, a szekszárdiak által KERIKÉNT ismert Bezerédj István Kereskedelmi Szakközépiskola ötödévé. Ma már látom, hogy nem minden olyan, amilyennek először tűnik; nem biztos, hogy az a jó, amit az ember szeretne. Amennyiben felvesznek a főiskolára, egy óriási élményről maradtam volna le.

Iskolám 2000 nyarán egy Európai Unió pályázatot nyert meg, melynek során 15-15 diákját küldhette Finnországba és Hollandiába háromhetes szakmai gyakorlatra.

Tanárainak nem volt egyszerű dolga, hiszen 800 diákból kellett 30-at kiválasztani. A döntés során a végzősöket részesítették előnyben, emellett fontos volt az idegen nyelv

(Finnországban az angol, Hollandiában a német nyelv) ismerete, szakmai- és számítógépes ismeretek.

A finnországi Tornióban töltött három

hetes gyakorlat témája az elektronikus kereskedelem volt. Megismerkedtünk a hazánkban még gyerekcipőben járó Internetes kereskedelemmel. Finnország nagyobb városaiban ez annyira gyakori, hogy a tejet, kenyeret is az Interneten keresztül rendelik meg.

A napi 8 órás tanulás mellett persze rengeteg szabadidőnk volt. Ez idő alatt ismerkedtünk az Északi Sarkköről 90 km-re délre fekvő Tornióval és környékével.

Különleges élmény volt számunkra a szomszéd városban, Kemiben álló Hókastély megtekintése. Egy óriási, hóból és jégből készült palota áll a befagyott tenger partján. (A világon

ez az egyetlen tenger, amely teljesen befagy.) A kastély, amelyet minden évben más és más formában építenek fel, februártól április közepéig, a hóolvadásig üzemel.

Ugyancsak érdekes volt a Torniót átvezető folyón megrendezett lékhorgászverseny. A rendezők színes programmal kedveskedtek az odalátogató rengeteg embernek. A hangulatot egy helyi zenekar műsora fokozta.

Az egyik hétvégén meglátogattuk a Mikulást, aki a finnországi Rovaniemiben él. Joulupuki – ahogy ők hívják – az év minden napján várja a látogatókat. Mikulásváros az Északi Sarkkörön fekszik, földgömbbel és táblákkal jelzik, hogy hol húzódik a Sarkkör. Vidáman állodogáltunk hol a Sarkkör egyik, hol a másik oldalán.

Életem eddigi legszebb három hetét tölthettem Finnországban.

Szikla Klári

„Kis Málta”

A kis máltai anyáknapjára ünnepélyes május első vasárnapján ünnepeltük, melyre – mint előzőleg meghirdettük – minden kedves édesanyát, nagymamát, érdeklődőt szeretettel vártunk. Bár az idő borongós volt, mégis nagyon jól sikerült az oly régóta készülő műsorunk a Plébánia udvarán. Nagy Lászlóné Marika néni és Keller Kata köszöntőjét a versek (Füzi Virág, Dan Anett – Bettina –, Anita, László Stella, Keller Kata, Herr Annamária, Nagy Mónika, Süttö Zsófia, Hegedűs Hilda, Szíjjártó Linda előadásában) és Komjáthy Attila, Bajkó Sándor és Cziráky Gyuri gitáros éneke követte. Virággal köszöntük meg Marika néni és Cziráky Márta néni felkészítését, majd az édesanyákat szintén virággal s emléklappal köszöntöttük. Ezután mindenkit süteménnyel és innivalóval „leptünk meg”. Nekünk pedig talán a legnagyobb ajándék jutott: az édesanyák könnye a versek hallatán, a mosoly arcukon s a szeretet, melyet minden nap, minden percében kapunk Tőlük.

LIND

HITTANVERSENY

2001-ben újra megrendezésre került az általános iskolás korú gyermekek részére az egyházmegyei hittanverseny.

Az első forduló Szekszárdon volt május 26-án. Ezen a versenyen a tolna megyei hittanosok vettek részt. Összesen 44 versenyző volt 2-6. osztályig. Sajnos a 7. és 8. osztályosok között nem akadt erre a versenyre jelentkező.

Egyetlen nyolcadikos tanuló jelentkezett és készült fel az országos versenyre, Deák Piroska, de az országos verseny elmaradt.

Az egyházmegyei verseny második fordulójára továbbjutók Pécssett bizonyíthatták felkészültségüket.

Úgy gondolom, megérdemlik, hogy név szerint megemlítssem őket.

II. osztályosok: Arnold Bernadett, Gál Dóra, Szegedi Domonkos

III. osztályosok: Cséke Balázs, Bakonyi Mónika, Kirsch Veronika, Knippl Anita

IV. osztályosok: Pesti József, Pálinkás Noémi, Fekete Franciska

V. osztályosok: Kocsis Rita, Temfli Orsolya, Csuprik Zsuzsa, Szabolcs Ágota

VI. osztályosok: Szabó Tímea, Gál Zita, Eppel Anikó

A pécsi döntő június 2-án volt, ahol Szabó Tímea az első, Arnold Bernadett, Bakonyi Mónika a második, Gál Dóra, Kirsch Veronika a harmadik helyezést érte el a saját korcsoportjában.

Legyünk rájuk nagyon büszkék, mert ezek a versenyek nem voltak könnyűek, és ők mindannyian szépen helytálltak. Köszönet a segítőknek, akik biztosították, hogy a verseny zökkenőmentes volt.

Reméljük, jövőre újra jókedvvel és még nagyobb érdeklődéssel vesznek részt hittanosaink hasonló megmérettetésen.

Cziráki Györgyné

MARGÓ

A kedves olvasó nem is gondolná a naptárt látva, hogy most a pünkösdi számot olvassa. Ez a néhány oldalnyi információ, amit most a kezében tart, több ember több napi munkája. És ezt mindenki a szabad idejében csinálja. De van, amikor már szabad idő sem marad. Így jártunk most is. Csak csúszott, csúszott a lap. De most végre elkészült; fogadják olyan szeretettel, amilyen szeretettel Önöknek készítette a teljes

szerkesztőség

Belvárosi Plébánia hirdetései

Június 6: Katekumenek első szentáldozása az esti szentmisén.

Június 9: Egyházközségi Nap Remetén (Játék, akadémia-verseny, sport, főzés, stb.).

Június 10: Dél előtt 9: **Te Deum.** Délután egyházközségi kórusok találkozási templomunkban.

Június 15: Délután 5 órakor a Szent József Katolikus Általános Iskola évvizsgálója, mely alkalommal először balagnak 8. osztályos tanulók. Ugyanakkor a plébánia Wosinsky Közösségi Házában a Pálos Rend történetéről és lelkiségéről előadás a KESZ szervezésében. Előadó: P. Máthé Péter O.S.P.P.E.

Június 16: Dél előtt 10 órakor **papszentelés** a pécsi székesegyházban.

Június 17: Dél előtt 10 órakor **Úrnapi körmenet** a Béla téren.

Június 18-19: Ministránsok zárándoklata.

Június 24-30: Ifjúsági tábor.

Június 25-30: Katolikus iskola és hittanosok tábora Magyarhertelenden.

Június 27: Délután 5 órakor **püspöki szentmise** (Mayer Mihály), majd a **Szent László szobor megáldása.**

Július 2: Hitoktatók zárándoknapja.

Július 9-14: Ifjúsági tábor.

Július 15-21: Ifjúsági tábor.

Július 23-27: Ministránsok tábora.

Augusztus 6-13: Cserkész tábor Hetvehelyen.

Augusztus 20: Dél előtt a Szentháromság szobor megáldása, a millennium évének bezárása.

Augusztus 26-szeptember 2: Magyarok Nagyasszonya szobor templomunkban.

Szeptember 1: Egyházközségi Lelki Nap Remetén.

Szeptember 2: Búcsú Remetén (Kisboldogasszony).

A belvárosi plébánia hírei

2001. Nagyböjt 5. vasárnapjától Pünkösödig

MEGKERESZTELTEK

Asztalos Vivien
Knipi Eszter
Mezei Balázs
Mezei Krisztina
Gréczy Zsanett Ilona
Szijjártó Adrienn Erzsébet
Horváth Zsuzsa Regina
Szabó Ottó
Fetzer Péter
Balázs Benedek László
Pintye Réka
Horváth Ádám
Benes Tamás
Balogh Zoltán
Papp Máté Mihály
Farkas Boglárka

Saramó Jenőné
Kurcz Mártonné
Szegedi István
Tiborcz Ferencné
Lacza István
Szabó Ödön
Kurcz György
Buzás Ferenc
Gébert József
Nyulási László
Heil Jánosné
Ambrus Istvánné
Jánszky Lajos
Bálint Miklós
Rochi György
Pap István

MEGESKETTEK

Thomas Krahl – Mosonyi Eszter
Dr. Pék Gábor – Dr. Varga Rita
Taksonyi Szilárd – Berlinger Éva
Tegzes Viktor – Puskás Helga
Mislí Ferenc – Berger Zita
Szöböllödi János – Egresi Krisztina
Turucz Tibor – Nagy Livia
Bíró Péter – Lemle Éva

MEGHALTAK

Illa László
Vályi Sándorné
Horváth Józsefné
Vélin Marin
Kőrösi Jánosné
Füzi Andrásné

ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2001. Nagyböjt 5. vasárnapjától Pünkösödig

MEGKERESZTELTEK

Joó László Mátyas
Ábrahám Bereniké Veronika
Szente Fanni
Nagy Diána Zsuzsanna

MEGHALTAK

Farkas Tibor
Mészáros János
Simon József
Gyurkovits Ferencné
Lénárt Géza
Péterbence József
Horváth Mihály
Morhauser Ádám

MEGESKETTEK

Balogh Ferenc – Pávkovics Anett

PAPSZENTELÉSRE ZARÁNDOKOLVA

„Ha azt mondanám: Borítson el a sötétség, és az éj úgy vegyen körül, mint máskor a fény, neked maga a sötétség sem homályos, s az éj világos neked, mint a nappal.”

(Zsolt 139, 11-12)

Először vágtam neki éjszakai zárándoklatnak. Papszentelésre mentünk, egész utunkat a szentelendőkért ajánlottuk fel. Testvéri közösségnek érzetem kis csapatunkat. Püspökszentlászlón egyek voltunk a kenyértörésben, a műúton az imádságban, s egyek, amikor a sötét erdőben egymást segítettük. Egyek voltunk a nevetésben, fáradságban, buzdításban. Erőt éreztem zárándoklatunkban (még a legnehezebb percekben is – talán akkor a leginkább) és örültem, hogy ezt vihetjük áldozati ajándékkul. Virradatkor ismét imádkozni kezdtünk. A dicsőséges rózsafüzért.

Amint világosodott és ébredt a természet, a madarak a nap fényével velünk dicsérték az Urat. Mikor erre emlékezem, Gertrud von le Fort egyik himnuszára gondolok, mit az Egyház imáiról ír:

*Amikor a városok még lázasan
hánykolódnak az ágyukon,
és a nedves falvak elsüllyednek a földnek ki-
gözellésében,
amikor az állatok még nem is mozdulnak,
s az Úr magánya üli meg a földet,
akkor csendited fel hangodat a sötétből,
ahogyan a lélek emelkedik ki a vak anyag-
ból.*

Köszönjük, Urunk, a zárándoklat és a papszentelés minden kegyelmét!

Lónárdt Edit

Megyés főpásztorunk 2001. június 16-án egy diakónust (Rosner Zsolt) és két áldozópapot (Hegyháti Tibor és Kutas Attila) szentelt fel Pécsen a székesegyházban.

Szentlélek ünnepre

Szentlélek Isten!

Atya, Fiú szeretete.

Jöjj el, – jöjj el!

Újíts meg!

Építs fel!

Éltess, – „léptess”;

Isten és ember:

„jelenlétébe”.

„Örömteli Lélek:

Egyház öröme;”

Jöjj! – nevelj...,

emelj; fel, – fel...

egyre feljebb!...

Ragadj meg!...

minden embert,

hogy Istennek

és embernek éljen,

– ne féljen –!...

’hisz: Isten szeret;

amíg él ember, –...

„Ő nem ítél – most –

nem betegít;

senkit sem...

Szeretete; ajándék:

– mindenkinek –

„Örök élet”...!

Testvérem! –

– ne taszítsd! –

fogadd el.

Amen

Szekszárd, 2001. IV. hó

dr. Főglein János

A kiadvány
a Szekszárdi Egyházközség
tájékoztatója.

Kereskedelmi forgalomba
nem kerül.

Az egyházközség tagjai írták,
illetve szerkesztették.

Készítette a Schubert
Grafikai Stúdió 2001

Nyomatás:
Páskum Nyomda Szekszárd